

Утопия на Universitas

(становище на Рег.гру за дома на последното знание; стихотворни тезиси)

ББВ

1. Университетът е мястото за предаване на последното знание.

1.1. Последното знание е винаги рисково: Университетът е задължен да бъде свободен.

1.2. Последното знание е всъщност проблематично: Университетът е експериментален в своята същина.

1.3. Последното знание е постоянно натрупване: Университетът е консервативен архив.

1.31. Архив е съществително в предметния регистър, за разлика от прилагателните в екзистенциален регистър (вж. също 1.431).

1.4. Мястото трябва да съвпада първо със знанието и после с последното знание – това е императив.

Мястото трябва да е тройно: свободно, експериментално и архив, но това е вече написано, повторено и очевидно. И съответно:

1.41. Мястото трябва да е аудитория. Гносеология чрез свобода.

1.42. Мястото трябва да е лаборатория. Гносеология чрез взаимодействие.

1.43. Мястото трябва да е памет. Гносеология чрез история.

1.431. Памет е времево [невидимо, вътрешно] понятие, за разлика от пространствените [видими, външни] представи (вж. също 1.31).

1.432. Паметта на Университета може да е различна като предмет, например: безкрайни повърхности за семинарни бележки; специални аудиостай за размисъл на глас + анализ; бели дигитални дъски с графична памет; ретробиблиотеки със стелажки от истински книги; типове дигитални архиви (на музиките; на допира; на вкуса; на слуха; на зрението – видео, изображения, текст); изкуствени очи, уши и така нататък за възпроизвеждане на чужда сетивност...

1.433. Паметта понякога е страшна. Университетът трябва да управлява всеки [свои] страх на тласъци (най-доброто управление е като дишането – квантуване).

...

2. Университетът е [соматично, езиково, емоционално, интелектуално] взаимодействие.

2.1. Взаимодействието е екология.

2.11. οίκος: Дом. Университетът е взаимодействие, което създава дом за последното знание. Това – логосът – е екологос единствено и само в Дома на последното знание.

2.111. Екологосът е удоволствие; но той не може да бъде [фалос], защото не е обект, нито е символ; той е история, взаимност, митично развитие. Той е флуид и сила, а не обект и граница. И го притежават всички: частично и многообразно.

2.12. Взаимодействието в неговата неизбежна и невъзможна форма е андрогин. Т.е. смърт. Смъртта на университета е: че знанието е последно. Смъртта на университета е в неговото определение (вж. 1).

2.121. Затова университетът превъзможва последното знание непрекъснато. Една смърт се превъзможва с друга смърт. Смъртта е псевдо-continuum, т.е. серия; и това я прави [понятиено] събитие: понятиено жива.

2.122. Освен последно, всяко знание е и пре(г)ходно. Щом последното ще стане скоро предходно, а предходното е било последно, това означава, че диалектиката се обективира единствено в миналото (или в бъдещето). Поради тази причина настоящето прилича винаги на смърт... макар че не е.

2.2. Взаимодействието е заместване.

2.21. Както економиката (е всъщност или) замества икономиката, така Ecoversitas (е всъщност или) замества Universitas. В Университета диалогосът се заменя от екологоса.

2.211. „Тц: няма нужда от никакви специални замествания: Домът на последното знание е така-и-така постоянно заместване: диалогът е екологос“. „Така-и-така“ означава нещо спонтанно като „свобода“ и нещо необходимо като „природен закон“. В случая не трябва да се избира между така и така, затова го изписваме така-и-така.

2.22. Заместването е взаимодействие [на сетивата, думите, чувствата, идеите].

2.3. Взаимодействието не може да бъде проектирано.

2.301. Проектирано = предпоставено, предзагадено, „пред-“. Взаимодействието не може да бъде „пред-“, то е само наличното. Взаимодействието е наличното.

2.31. Няма „знанието-предварително“, има само прогнози въз основа на знанието-сега или знанието-преди. Знанието-предварително и взаимодействието-

предварително са само приближения. Но да припомним, че дългосрочно тези приближения се наричат отклонения.

2.311. Прогнозите имат предимно психологически смисъл, както при гадаенето.

2.312. Прогнозите имат смисъл единствено сега.

2.313. Работата с бъдещето никога не е херменевтична, както и „феноменология на бъдещето“ е просто безвкусна метафора.

2.314. Знанието-сега и знанието-преди са Universitas. Всичко останало е метонимия.

2.32. Взаимодействието (universitas magistrorum et scholarium) е резултат; то не е утопия. Утопия е идеалното взаимодействие = андрогин. Утопия е например смъртта.

2.33. Взаимодействието е събитие. Преподаване. Предаване. Скачени съдове. Безкрайни съдове.

2.331. Взаимодействието е споделяне на последното знание.

2.4. Неописуемо взаимодействие.

...

3. Университетът е колективно биологично тяло.

3.1. Биологията на Университета е биология на знанието, биология през знанието. [Каква обаче ще бъде биологията утре?]

3.2. Напрежението е категория за Университета.

3.21. Категории на университета са още: „всеобщност“, „основание“, „йерархия“, „натрупване“, „качество“, „знание“ и т.н. Но категориите [сега] нямат значение, значение имат приближенията. Биологичните приближения са ценностите на Университета.

3.3. Всяко тяло докато се развива, се развива непрекъснато.

3.31. Това не е псевдо-continuum. (дискретността, както посочихме, е само в квантуването, тласъците, порциите). Затова Университетът е безсмъртно колективно биологично тяло.

3.32. Проблемът не е толкова в смъртта, колкото в стареенето. Ние разрешаваме стареенето...

3.4. Университетското тяло е пространствено, времево и виртуално.

3.41. Утопиите първо са били пространствени, после са станали времеви, а сега вече са единствено виртуални.

3.411. Това са трите големи разказа за Утопичността.

3.412. Следващите етапи след виртуалното...

...

4. Университетът е структурата на знанието-преди.

4.1. Епистемологията е като географска карта.

4.11. Тази карта се огъва вътрешно, начупва се безкрайно в глинени детайли. Моделира се. Моделите – и това е много важно – се дават от Общото събрание и периодично се одобрят от всички членове на Университета.

4.111. Ако това се нарече математически фрактал, би било грешка. Няма функция, която може да опише тази карта. Това е по-скоро фрактал а ла Лайбниц.

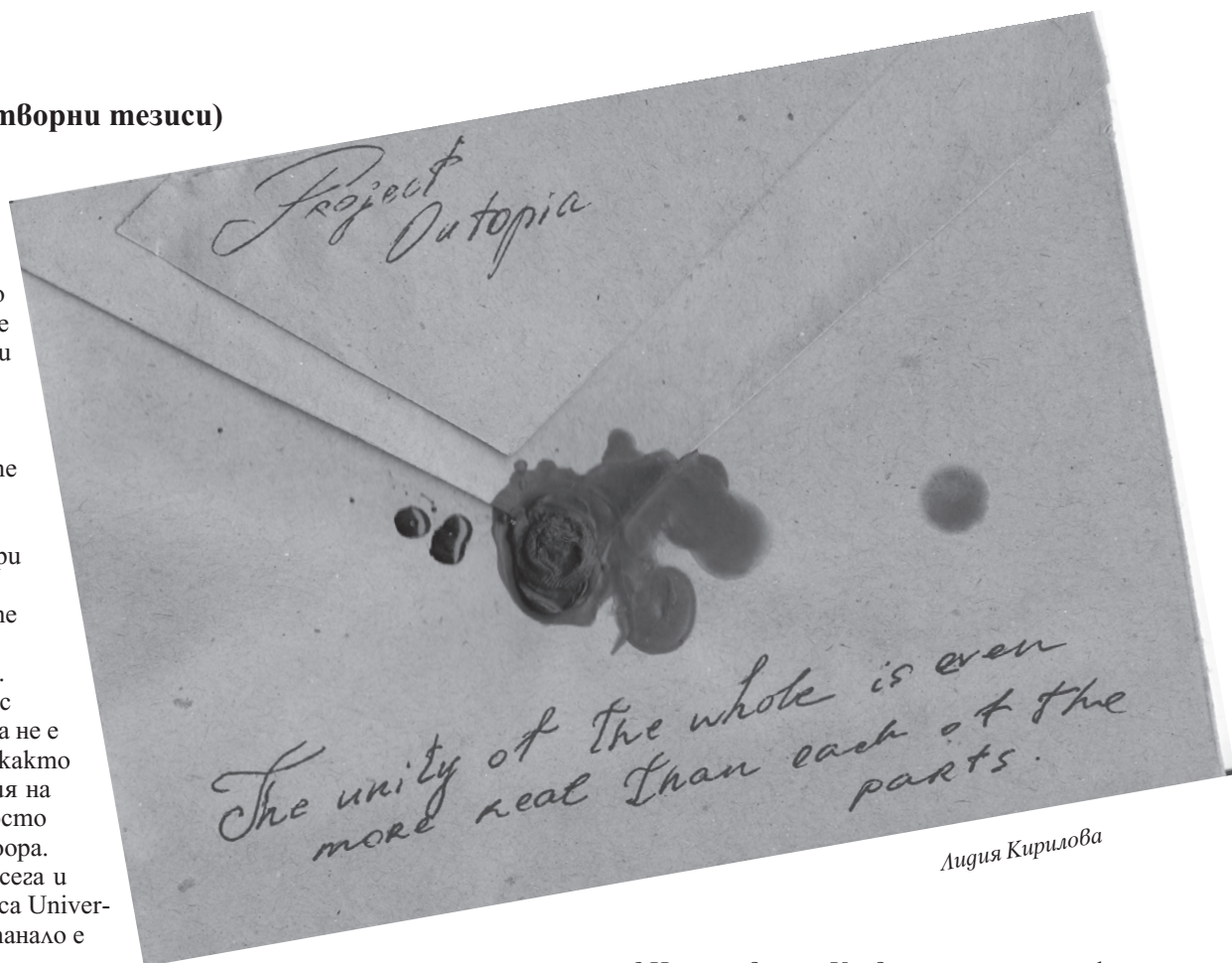
4.112. Последното знание може да бъде открито навсякъде – във вътрешна гънка, в издадена повърхност, на микрониво, в общата картина... Общото събрание всъщност търси непрекъснато и навсякъде последното знание.

4.2. Знанието-преди е застинал етап от една безкрайна промяна.

4.21. Структурата на знанието-сега е налична само в чистото изследване. Чистото изследване не се преподава, то е твърде чисто. Значи за Университета остава само структурата на знанието-преди.

4.22. Структурата на знанието-преди е крайна (структурата на знанието-сега също би трябвало да е крайна). Структурата на знанието обаче е безкрайна.

4.221. Как се реди пъзел от безкрайно много променящи

се парчета? На този въпрос Университетът не може да отговори. Това е андрогинен въпрос.

4.2211. Този въпрос присъства постоянно и е изключително важен при последното знание и структурата на знанието-преди. Затова трябва да бъде задаван периодично (вж. 4.221).

4.3. Вътрешната структура на Университета е „качествена йерархия“.

4.31. Изкачването по йерархията зависи от работата с последното знание или с граничната структура.

4.311. Съществува административна и научна йерархия...

4.32. Не може да има управление на качеството без количествени показатели.

4.33. Нито един количествен показател не може да изрази качеството.

4.34. Качеството, йерархията (вътрешната структура) и т.н. се определят от разбирането ни за последно знание и от разбирането ни за структурата на знанието-преди. Нищо повече от това.

4.341. Проблемът видимо е понятиен.

4.4. Външната структура е следната: Университетът се състои от способности.

4.401. Това всъщност е външната структура на знанието-преди.

4.402. Архитектурата на Университета трябва да отговаря на структурата на Университета.

4.41. Способности на границата (Биологически факултет, Физически факултет, Химически факултет, Математически факултет, Медицински факултет, Технически факултет, Икономически факултет, Гео факултет).

4.42. Способности на силата (Философски факултет, Филологически факултет, Спортен факултет, Изкусен факултет, Правен факултет, Исторически факултет, Футурологичен факултет, Приложен факултет, Експериментален факултет).

4.421. Експерименталният факултет ражда само нови факултети и затова е родителен. Това е създаване на дом за последното знание под формата на знанието-преди.

4.43. Двете способности имат задължението да си сменят периодично факултетите.

...

5. След последователното *какво, как, къде и кога*, остава да отговорим на петия въпрос – *Защо?*:

„Ухото знае око. Окоето знае като пръсти. Пръстите – като език.“

А езикът улавя всички ухаания смолесто течни преглъщам полепват това което знам и така тялото събира себе си после твоето другите после защото общото себе си ухо знае като общото око знае като пръсти общите пръсти като език улавяме преглъщаме в безкрайни езикови всички тела ухаания навред преглъщаме това което знаем чуваме